

Selecta in Numeros

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ.

12.576

Οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Μᾶν ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ τοὺς Ἑβραίους πρῶτους θέαμα ξένον ὀρώντας εἰπεῖν πρὸς ἀλλήλους τῆ πα τρίω γλώσση, «Μᾶν,» τουτέστι, «Τί τοῦτο;» ὅπερ οὐκ ἂν εἶπον, εἰ ἔθος ἦν, ὡς τινες τῶν ἐθνικῶν φασι, τὴν φύσιν τῶν τόπων ἀπ' αἰῶνος τὰ τοιαῦτα φέρειν. Καὶ νῦν δὲ εἰ καταβαίνει μνήμησ ἔνεκα μικρόν τι. Καὶ οὐκέτι προσέθεντο. Λείπει, «τοῦ προφη τεύειν.» Οὐκέτι, φησὶ, προεφήτευσαν. Εἰς ἅπαξ γὰρ προφητεύουσιν, ἵνα μὴ ἐξισωθῶσι Μωσεῖ· ἀλλ' ὡς γνωσθῆναι ὅτι μετελήφασι, καὶ πάντες ἅμα προφητεύουσιν. Ἐν γὰρ ἐν Χριστῷ τὸ Πνεῦμα, καὶ μία διὰ πάντων ἡ ἐνέργεια. Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν, ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ. Ἐμεινε δὲ ἡ σκηνὴ ἑπτὰ ἡμέρας ἐπὶ τὸν τόπον εἰς τιμὴν Μαρίας, ἵνα μὴ τοιαύτη οὖσα ἀκολουθῆ. Ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀποσταλῆναι κελεύει τινὰς, δεικνὺς ὅτι πλησιάζουσι μὲν τῆ Παλαιστίνη τῆς Αἰγύπτου τὸ τοῖς Ἑβραίοις ἐτοιμότερον παραστήσας· καὶ τὸ ἄπιστον ἐξελέγξας, τάφον μὲν τὴν ἔρημον ἀπονέμει, οἷς ὁ νοῦς ἀπέμεινε σκληρός· θάνατος γὰρ ἀσεβῶν, τῆς ἐν τῷ ζῆν πλά νης αἰρετώτερος. Καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸν Αὐσὴ υἱὸν Ναυῆ, Ἰησοῦν. Ἐπισημαντέον ὅτι ὁ τοῦ Ναυῆ υἱὸς τύπος γέγονε τοῦ Χριστοῦ, ὃς τὸν οἴκτιστον λαὸν πλανώμε νον ἐλευθερώσας, εἰς οὐρανὸν ἀνήγαγεν· οὐκ εἰς γῆν ἐσθίουσαν τοὺς ἐνοικοῦντας. Ἡ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν, ἦν ὡμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. Παρατηρητέον ὅτι τῶν ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου ἐξελθόντων εἰσηλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας τινές· οὐδὲ γὰρ ὁ Θεὸς τοῦτο ἀπηγόρευ σεν· ἀλλὰ μόνους τοὺς εἰκοστοέτεις καὶ ἐπάνω τῶν ἐξελθόντων ἐκ γῆς Αἰγύπτου μοσχοποιήσαντας ἀνεῖ λεν ἐν τῆ ἐρήμῳ· φειδόμενος συγγενοῦς τῆς νεότητος αὐτοῖς, οἷς ὁ τῆς ζωῆς χρόνος οὕπω εἰκοστοέτης ἦν, καὶ πολλῷ μᾶλλον τοῖς βρέφεσι, καὶ παιδίοις, ἕως τῆς ἐφήβου ἡλικίας. 12.577 Τοῦ αὐτοῦ. Τοῦτο τύπος τῆς ἀληθείας. «Ἐὰν γὰρ μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰς ἔλθητε εἰς τὴν βασιλείαν.» Ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ. Ὡσπερ ὁ χαλκοῦς ὄφις σημεῖον τῆς ἀπιστίας αὐτῶν, οὕτω καὶ τὰ πυρεῖα τῶν περὶ Κορὲ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν πε ρίθεμα ὄντα τῷ θυσιαστηρίῳ. Καὶ τοῖς υἱοῖς Λευῖ ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκα τον ἐν Ἰσραὴλ. Εἰκότως ἀπονενέμηνται τοῖς ἱερεῦ σιν αἱ ἀπαρχαὶ, ἐπεὶπερ οὐ κληρονομεῖ ἡ Λευῖ φυ λή, οὐδὲ κληρον λαμβάνει ὡς αἱ λοιπαί. Τοῦτο πρόξενον τῆς ἀκτημοσύνης τοῖς ἱερεῦ σιν ὁ κληρὸς τοῦ τῷ θυσιαστηρίῳ συμερίζεσθαι. Δεκάτας ἐδίδου ὁ λαὸς τοῖς Λευῖταις, καὶ οἱ Λευῖται τοῖς ἱερεῦ σιν. Μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ; Ὁ Μωϋσῆς, μὴ δοξάσας τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ λαοῦ, ἐκω λύθη παρελθεῖν μετ' αὐτοῦ. Ἴνα γὰρ μὴ ὄν ἐτίμων ζῶντα, ἐν Θεοῦ θεραπείαις τιμήσωσιν ἀπελθόντα, ἀφανῆ τὸν τόπον [ἴς. τάφον] πεποίηκεν. Νῦν ἐκλείζει ἡ συναγωγὴ αὕτη πάντας τοὺς κύκλω ἡμῶν. Τοῦτο παράδειγμα ἔλαβεν· ὡσπερ ὁ μόσχος ἐν τῷ στόματι τὰ χλωρὰ, οὕτω καὶ ὁ ἅγιος λαὸς τοῖς χεῖλεσι στρατευόμενος ἐν τοῖς στόμασιν ἔχει τὰ ὅπλα διὰ τῶν εὐχῶν. Καὶ τοῦτο εἰδὼς ὁ Βα λὰκ ἐν τοῖς προτέροις πολέμοις ἐναργῶς γινόμενον, βούλεται καὶ αὐτὸς τοῖς διὰ χειλέων ὅπλοις στρα τεύεσθαι· καὶ καλεῖ τὸν Βαλαὰμ τὸν ἔχοντα τὰ ὅπλα τῆς ἐναντίας δυνάμεως ἐν τοῖς χεῖλεσι τὰς ἀράς. Οἱ γὰρ ἅγιοι ἄγγελοι συμπράττουσι τοῖς δικαίοις εἰς τὰ σωτήρια, καὶ ἀγαθὰ ἔργα, καὶ οἱ πονηροὶ δαί μονες τοῖς ἀσεβέσιν ἁμαρτωλοῖς ἀνθρώποις εἰς τὰ πονηρὰ καὶ βλαβερὰ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων ἔργα. Οἱ μὲν γὰρ ἅγιοι στρατεύονται λόγοις εὐχῶν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὶ λόγοις μαγειῶν. Τοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἡ κατ' αἴσθησιν τῶν πραγμάτων ἱστορία μεγάλης ὠφελείας πεπλήρωται. Ἐκ δὲ τῆς

προκειμένης ιστορίας μανθάνομεν πολλά, καὶ ὅτι ἔστι στρατεύεσθαι λόγοις, καὶ μεγάλα πράγματα οἰκονομεῖσθαι, καὶ κατορθοῦσθαι διὰ λόγων· καὶ οἱ μὲν ἅγιοι στρατεύονται λόγοις εὐχῶν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς λόγοις μαγειῶν. Τοῦ αὐτοῦ. Ἡ ἐναντία δύναμις οὐδέποτε ποιεῖ ἔργον καλόν, ἀλλὰ πάντα χεῖριστα ἐνεργεῖ· καὶ ὅπερ ἐνεργήσῃ κακόν, οὐ δύναται ἀποκαταστήσαι εἰς τὸ βέλτιον, οὐ γὰρ ἔχει τάξιν τοῦ κρείττονος. Τῇ δὲ κρείττονι δυνάμει πάντα δυνατά. Ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν, ἐνεργῆσαι δὲ κακόν οὐκ ἔχει· οὐ γὰρ καθ' ἕξιν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν ἀγαθός ἐστιν. Τοῦ αὐτοῦ. Ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐστὶ τινα καὶ μαντεῖα τετελεσμένα, καὶ θυσίαι, καὶ τινα δῶρα προσφερόμενα τοῖς δαίμοσιν· ὥστε διὰ τούτων προσ φερομένων μαντεύεσθαι τοὺς βουλομένους. Μαντεῖα δὲ ἐστὶν ἕκαστον πρᾶγμα. Οὐ γὰρ ἀληθῆς προῤῥησις. Καὶ ἦλθεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν. Κατὰ ἀλήθειαν 12.580 θεία δύναμις παρεγένετο πρὸς Βαλαάμ οὐ κληθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ. Παρεγένετο οὖν, ἵνα ἀποτροπιασμὸν ποιήσῃ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ Βαλαάμ δαιμόνων, καὶ τὰς θείας προῤῥήσεις οἰκονομήσῃ. Καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐνδιαβάλλειν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ὁ ἐνδιαβάλλων ἐν τῇ ὁδῷ ἄγγελος τὸν Βαλαάμ, ἄρα μὴ οὗτός ἐστι περὶ οὗ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν ὅτι «Ἄγγελός μου πορεύεται ἔμπροσθεν ὑμῶν διαφυλάσσω ὑμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ;» Συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων τούτων. Οὐκ ἐπέτρεψε τῷ Βαλαάμ ὁ Θεὸς ἀπελθεῖν πρὸς τὸν Βαλαάκ· ἐπειδὴ δὲ ἀπελθεῖν ἐβούλετο, συγχωρεῖ. Παρ' ἀγγέλλει δὲ αὐτῷ μόνον τὰ ἀποκαλυπτόμενα εἰπεῖν· καὶ ὁ ἄγγελος δὲ φανεῖς καὶ φοβήσας τοῦτο βεβαιοῖ. Οἰκοδόμησόν μοι ἑπτὰ βωμούς. Ἔστι δὲ καὶ διὰ σώματος ἑτέρου ἔργα γινόμενα, καὶ ἐν τοῖς κρείττοις καὶ ἐν τοῖς χείροσιν. Οἷον ὡς τὰ γινόμενα ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρὼν καὶ τῶν ἑπαιδῶν. Ἀλλὰ συγκρινομένη ἡ θεία δύναμις πρὸς τὴν ἀντικειμένην κατὰ πρόσωπον τῶν ἀμφιβαλλόντων, αὕτη ἡ θεία δύναμις νικᾷ ὡς ἡ ῥάβδος Μωϋσῆ τὰς τῶν ἑπαιδῶν ῥάβδους κατέπιεν. Τοῦ αὐτοῦ. Εἰώθει ὁ Βαλαάμ ταῖς αὐταῖς θυσίαις θεραπεύων προσκαλεῖσθαι τοὺς δαίμονας. Τοιαῦται γὰρ αἱ θυσίαι ἐτελοῦντο ἐν κόσμῳ τοῖς δαίμοσι. Διὰ τοῦτο οὖν ὁ Θεὸς θυσίαις ἀπαιτεῖ τὸν πρῶτον λαόν, ἵνα διὰ τὸ προσφέρεσθαι τῷ Θεῷ, καταργηθῇ τὸ προσφέρεσθαι τοῖς δαίμοσιν εἰ καὶ τὰ μάλιστα σύμβολα ἦσαν. Τοῦ αὐτοῦ. Ἐνανθρωπήσας οὖν ὁ Σωτὴρ ἀπέστειλε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἵνα λύσωσιν τὴν ὄνον, τουτέστιν ἐκ τῶν δεσμῶν ὧν ἔδησεν ἡ ἀντικειμένη δύναμις, ὁ νοητὸς Βαλαάμ· καὶ λύσαντες ἤγαγον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιθέντες τῇ ὄνῳ τὰ ἱμάτια, τουτέστι τὰς ἀρετὰς τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ ἐπικαθίσας αὐτῇ ὁ Σωτὴρ εἰσήλθεν εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν. Καὶ παρέλαβε Βαλαάκ τὸν Βαλαάμ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Φογῶρ. Ὑπελάμβανεν ὁ Βαλαάκ μεμετρημένην τὴν τέχνην τοῦ Βαλαάμ ἐν τοῖς τόποις. Διὸ παρελάμβανεν αὐτὸν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Φογῶρ, οἰόμενος ἰσχύειν τὸν μάγον ἐκείθεν ἀράσασθαι τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Βαλαάμ. Φογῶρ δὲ ἐρμηνεύεται ἡδυσμὸς, ἢ στόματος δέρμα, τουτέστιν, ἀκρότης φιληδονίας, καὶ νεκρότης λόγου. Ἐξ ὧν ἐπειράτο ἀράσασθαι τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ ὁ Βαλαάμ. Τοῦ αὐτοῦ. Δύο εἰσὶ κορυφαί, τουτέστιν ἀκροτάτης ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας· καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς ἀναβέβηκεν, ὁ δὲ Βαλαάμ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς κακίας. Οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς. Σύμβολόν ἐστιν ὁ Βαλαάμ οὗτος τοῦ ἐκ τῶν ἐθνῶν λαοῦ ὅστις ἐπηκολούθει τοῖς οἰωνοῖς τὸ πρότερον, γνοὺς δὲ ὅτι ἀκόρεστόν ἐστι Κυρίως, οὐ προσέθετο· ἀλλὰ μὴν καὶ ἐρμηνεύεται μάταιος 12.581 λαός, υἱὸς δὲ Βεῶρ ἐρμηνεύεται δερμάτινος. Τὸ μὲν μάταιος ἦν κατὰ τὸ πρότερον τῶν ἐθνῶν, Βεῶρ δὲ τοῦ ἐν ματαιότητι καὶ ἐν νεκρότητι κατὰ τὸ πρότερον δηλονότι. Ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρων. Ἐγὼ ὁ ποτὲ Βαλαάμ, ὁ λαὸς ὁ μάταιος, διανοίξας τοὺς ἔσω μου ὀφθαλμοὺς τοῦ νοός, καὶ ἰδὼν τὸν πνευματικόν ποτε Ἰσραὴλ, καὶ τὴν κατ' αὐτὸν οἰκονομίαν, τῆς τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἀξιοῦμαι. Οὐχ ἀρμόζει τῷ ποτὲ Βαλαάμ τὸ, «Φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρων,» καὶ τὰ ἕξης,

ἀλλ' ἀρμόζει τῷ νῦν Βαλαάμ. Ὡς καλοὶ οἱ οἴκοί σου, Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου, Ἰσραήλ. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακώβ, οὐ τοῦ ἐνοικοῦντός ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ οἴκου· τὸ δὲ τοῦ Ἰσραήλ ὄνομα, τοῦ ἐνοικοῦντός ἐστι· τοῦ γὰρ σωματικοῦ πράγματός ἐστι τὸ, Ἰακώβ. Ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι. Νάπαι νοηταὶ εἰσι σκιάζουσαι τὸ ἐν ᾧ λογικὰ ἔγκαρπα καὶ κατάκομα τῆς πραγματικῆς ἀρετῆς. Παράδεισοι ἐπὶ ποταμόν εἰσι νοητοὶ, τοπὸς ἐν ᾧ λογικὰ πεφύτευται ἀρδόμενα ἥτοι τῇ θεωρίᾳ τῶν γεγονότων, ἢ τῇ θεωρίᾳ τῆς ἀγίας Τριάδος. Τοῦ αὐτοῦ. Οἱ ἐν σκηναῖς οἰκοῦντες, τῶν ὀδεύοντων εἰσὶ, καὶ ἔστιν ἔξω τοῦ κόσμου τούτου ὁδὸς μεγάλη καὶ πολλαὶ σκηναί. Οἱ ἐνοικοῦντες, οὐκ εἰσὶ τῶν ὀδεύοντων, ἀλλὰ τῶν ἰσταμένων. Ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. Κέδροι εἰσὶ νοηταὶ παρ' ὕδατα φουεῖσαι ψυχὰι λογικαὶ ἀρδόμεναι τῇ γνώσει τῆς ἀληθείας. Καὶ κυριεύσει ἔθνῶν πολλῶν. Κύριός ἐστιν ὁ ἐξουσιαστικῶς προστάσων, δοῦλος δὲ ὁ δουλικῶς ὑπακούων. Κύριός ἐστιν ὁ τοῖς ἰδίους πόνοις ὀνούμενος καὶ τῇ κυριότητι πεποιωμένος ἐλεύθερος πάθους. Δοῦλός ἐστιν ὁ ἐμπαθῆς καὶ ἐπιδεῆς τοῦ κρείττονος, καὶ χρήζων τῆς ἐπιστάσιος τοῦ ἰδίου κυρίου. Εἰσὶ δὲ κύριοι πολλοὶ, μακάριοι δὲ οἱ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχοντες κύριον. Καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γῶγ βασιλεία αὐτοῦ. Βασιλεία Γῶγ ἐρμηνεύεται δόματα. Κατὰ μίαν μὲν ἐκδοχὴν δόματά ἐστιν αἱ δωρεαὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος· κατὰ δὲ ἄλλην, «Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.» Ἔστιν οὖν βασιλεία τῆς τοιαύτης ἔξεως. Ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ τὸν Σωτῆρα κατὰ τὸ, «Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου,» καὶ τὸν Ἰσραήλ. Τὸν μὲν ἐκβάλλει, τὸν δὲ καλεῖ. Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ χρηματισμὸς, τὸν Κύριον ἤξειν εἰς Αἴγυπτον, ἐδήλου τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διακομιδὴν τὴν ἅμα τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ γενησομένην. Αἰγύπτῳ δὲ καὶ ὁ κόσμος οὗτος παραβάλλεται. Ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. Μονόκερως ἐστὶν 12.584 νοητῶς ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ συμβεβηκός· ἐξ οὗ μονόκεροι πολλοί. Ἀπὸ γὰρ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ πολλοὶ μετέσχον εἶναι χριστοί. Τινές φασὶ καὶ τὸν ἔλαφον μονόκερον εἶναι. Ἔδεται ἔθνη τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Περὶ τοῦ Χριστοῦ· ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔθνη ἡμῶν ποτε ἡμεῖς. Ἔδεται οὖν ἡμᾶς ὁ Χριστὸς, ἡ οὐσιώδης ἀρετὴ νεμομένη ἡμᾶς, καθὰ λέγει· «Ἐμὸν βρῶμά ἐστι τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.» Καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιῖ. Τότε, φησὶν, ὅταν τὴν σαρκικὴν κατάστασιν εἰς πνευματικὴν διὰ τῆς πραγματικῆς μεταποιῇ. Οἱ εὐλογοῦντές σε ἠυλόγηται. Δύο πρόσωπα σημαίνει ἐπὶ τούτοις· εἰσὶ δὲ τῶν πιστῶν καὶ ἀπίστων ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ μετ' ὀλίγα· Ἐν τούτοις μὲν οὖν ἀνατέτραπται καὶ ἡ τῶν ἐναντιουμένων τοῦ Ἰσραήλ ἐγχείρησις, καὶ ἡ τῆς μαγείας κακοτεχνία. Καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι. Ἡ δὲ γνώμη τοῦ πορνεῦσαι τοὺς Ἑβραίους καὶ προσκυνῆσαι τῷ Βεελφεγῶρ, τοῦ μάντεως ἦν. Διὸ φησὶ Μωϋσῆς· «Αὐταὶ δὲ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαάμ, τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα Κυρίου ἕνεκεν Βεελφεγῶρ.» Καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος, τὸ πρὸς Λίβα. Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου ἐπηγγείλατο τῷ Ἀβραάμ. Διὰ τί οὖν οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς; Οἱ γὰρ Ἀριθμοὶ ἐλαττοτέραν διδομένην σημαίνουσιν. Οἶμαι δὲ ὅτι δέδωκεν ἂν, εἰ κατὰ τὸν λαβόντα τὰς ἐπαγγελίας, πιστοὶ ἦσαν. Καὶ τοῦτο εἰκότως. Πολλάκις γὰρ κακὰ ἀπειλήσας οὐκ ἐπήγαγε, μετενόησαν γὰρ, ὡς ἐπὶ τῶν Νινευιτῶν. Πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔσονται γυναῖκες. Προστάττει οὖν ὁ Θεὸς πλὴν τῆς Ἰούδα καὶ τῆς Λευῖ μὴ ἐξεῖναι ἀπὸ φυλῆς εἰς φυλὴν συνάπτεσθαι, ἵνα μὴ ξένον τοῦ Σωτῆρος δειχθῆ ἄνωθεν ἐρχόμενον, τὸ, «Βασιλεὺς καὶ ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.»